

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Риб. Домі, на риб. вулиці Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

МЕНШЕ КРИКУ, А БІЛЬШЕ ПРАЦІ.

На днях наша редакція отримала таке цікаве своїм змістом писмо від одного з товаришів, членів Української Секції Комуністичної Партії Канади, що воно примушує нас поговорити про зазначені в ньому питання в нашому часописі.

Наш товариш невдоволений тим, що ніби-то в Укр. Секції К.П.К. робиться дуже мало і не "робиться такої роботи, як повинно бути"; за мало Секція має членів, бо на його думку, замість сімсот членів її повинно бути кілька тисяч; що ті члени "замість соціальної революції" роблять представлення й концерти в Українських Робітничих Домах; такі наші організації, як Товариство Української Робітничо-Фармерської Дім та Робітниче Запозомове Товариство, йому не до вподоби; вони, на його думку, непотрібні, бо в них найкращі сили У.С. К.П.К. витрачають свій час і енергію на їхню роботу, під час коли все те повинно бути тільки однією комуністичною організацією, то-б то повинна бути тільки Українська Секція К.П.К.

На жаль цієї товариш не подає ніяких фактів, що виправдували-б його невдоволення з роботи в У.С. К.П.К. і зовсім не пояснює, як ця робота повинна-б виглядати. Він не має ніякого поняття про потреби, цілі і завдання різних наших організацій і не розуміє як слід їхнього значення у взаємному відношенні одних до других, а разом з тим можливість їхнього скоршого або повільнішого розвитку, відношення чисельності їхнього членства, а в слід за тим, не розуміє добре й своїх обов'язків супроти цих організацій.

Кілька років тому, наприклад, були такі "невдоволені" комуністи, що ніяк не визнавали потреби належати до трейд-юнів, бо чули, що десь була тоді така опозиція в комуністичній організації іншої країни, яка приналежність до трейд-юнів визнавала за контрреволюцію. Нас лягли "невдоволені" за те, що ми обстоювали зовсім протилежний погляд на питання приналежності до трейд-юнів. Справу остаточно вирішив відтак Комітет і виявилось, що ми займали правильне становище. Від того часу деякі з "невдоволених" в Канаді опинилися між анархохулїганам, а деякі повернули до патріотів, там де їм й давніше було місце.

З будовою Укр. Риб. Домів, що їх викликала печука потреба мати свої приміщення, бо буржуазія свої не завжди винаймала нашим організаціям, повторилася та сама історія. "На що нам будувати парляменти?" кричали "невдоволені" за підписами завжди услужливими порадами "опозиції" з іншої країни. "Наша ціль забрати ті, що вже побудували" — говорили вони. Це для маловідомих "невдоволених" звучало дуже революційно, але революційній справі пролетаріату воно зовсім не помагало, а наоборот, гальмувало її. Таке саме було з основами Робітничого Запозомового Товариства, а навіть з справою несення помічі Радянським Республікам, за яку, в самих початках, як ми підняли, дехто з "товаришів" називав нас "буржуазними гуманітаристами", "центристами" а навіть "контрреволюціонерами". Ми на це все не зважали, а час від часу зовсім виправдану нашу діяльність. За всі ці справи вийшли після нас і ті, хто був проти них, хоч з деякими із них опинилися на кілька років.

Так мусіло бути. З розвитком і піднесенням свідомості українських працюючих мас в Канаді, а також і в Злуч. Держанах, життя виявляло все нові їхні організаційні і культурні потреби і вимоги, які треба було задовольнити. Опинити їх, або збудити пустими фразами було неможливо. Коли-б ми, передові, свідомі, організовані робітники не вважали-б були ці потреби й вимоги задоволені, то це було-б доказом нашої нездарності і невідповідності до проведут тутешніми українськими працюючими масами. Ніякі позірні революційні фрази не закрили-б були цієї нездарності і невідповідності. Тільки ділом можна було доказати, чи ми досрдили до нових завдань, які вросли вперд нами. Ми з цими завданнями дотепер справилися і здалі іспит зрілості.

Перед нами відкрилося широкое поле серйозної загально-освітньої і культурної праці і длі її впорядкування та ведення нам довелося цілком років тому створити Товариство Української Робітничий Дім, а згодом, після зміни його назви, Товариство Української Робітничо-Фармерський Дім. Вирости десятків тисяч дітей і дорослих, курсів для неграмотних, драматичних і співачських гуртків, оркестри і т. д., побудувати десятки Укр. Робітничо-Фармерських Домів а в них закінчила праця. Для робітничих дітей шкільно-встановлено Центральну Шкільну Раду. А в останній році ми діяли в таких поважних здобутках, як Театральної Робітничий Студії і заоканської філії союзу українських пролетарських письменників "Гарту".

Явилася конечно потреба урегулювання грошевої допомоги в випадках слабости, каліцтва або смерті і ми два роки тому встановили Робітниче Запозомове Товариство, яке теж росте і розвивається.

А понад всіма нашими організаціями стоїть мрією і душа усього нашого руху, керівник усього нашої діяльності — Українська Секція Комуністичної Партії Канади. В ній менше членів, чим, наприклад, в Тов. У.Р.Ф.Д., бо-ж інакше не може бути, бо в ній агрутовані самі найсвідоміші і політично підготовані українські робітники й робітничі. Чи можливо й побажано, щоб до У.С. К.П.К. належали, наприклад, всі члени Тов. У.Р.Ф.Д. або Р.З.Т. так, як вони не всі мають потрібну підготовку, вироблений комуністичний світогляд і розуміння програми і тактики Комуністичної Партії? Зовсім ні. Побажання є, щоб вони стали дійсними комуністами, а зробити це можуть і повинні тільки члени Комуністичної Партії. Все-ж таки в цих організаціях завжди будуть нові члени, що не надаватимуться на членів К.П.К. і тому членство цих організацій буде переважати чисельно членство У.С. К.П.К. Інша річ, що члени У.С. К.П.К. не звертали належної уваги на працю над політичним освідченням членів інших наших організацій. Цему не винні ці організації, бо то справа самих відділів, членів і Бюро У.С. К.П.К.

Тільки-ж "невдоволений товариш" сам признається, що

він до тих організацій не належить і не хотів-би, щоб вони існували. Це розуміється, велика помилка. Властиво такій "невдоволений товариш" не повинен існувати і авати себе комуністом. Йому видається, що члени У.С. К.П.К., які працюють в других наших організаціях витрачають на марне свої сили, як будувати усього тої роботи, що вони її там завжди перші виконують, не потрібно було. Він не бачить або не розуміє цього, що без цього організаційного і освітнього підготування, що їх дають інші організації, ми не мали-б кандидатів на членів У.С. К.П.К. та що при відсутності цих організацій У.С. К.П.К. сама мусіла-б при допомозі інших способів "орати ниву" і сповняти їхню роботу включно до вистав шукат та улаштування концертів. Замість цього у нас зараз з упорядкованим поділ праці.

Ми можемо і повинні дбати про збільшення числа членів У.С. К.П.К. Про це писалося в нашому часописі вже не раз. Але робити це мусимо уважно і не гнатися тільки за кількістю, а дбати про якість членів. При добрій агітації можемо за короткий час заагітувати сотні нових членів, тільки дуже мало між ними буде комуністів не тільки зараз, але й на рік, та не багато їх остаточно в партії. Користь з такого вербовання членів не переважила-б ентузіазму шкоди. Масове набирання членів до партії для підготовки виправдане, а навіть часом й побажане, наприклад, серед англійських робітників, котрі не мають інших своїх організацій, що могли-б служити їм за підготовку і рекрутаційну базу.

"Невдоволений товариш" очевидно хотів-би легким способом і комуністичний рух екороз збільшити і соціально революцію викликати. Для мольної, тяжкої праці, вноді дуже дрібно у нього немає терпеливості. А без тої праці ми не збудемо сильної комуністичної організації, не поширимо комуністичного руху, не здобудемо впливу на робітничі маси і не підготуємо їх до соціальної революції.

Коли-ж на думку "невдоволеного товариша" робота в У.С. К.П.К. не така, якою вона повинна бути, то його обов'язком є показати, якою вона повинна бути. І показати її на ділі, ставши до праці разом з ними, що зараз працюють. Треба вказати, що саме робиться недоцільно, не так як треба та показати, як треба робити. Загальні фрази "не так робиться", "мені не подобається", це зовсім не мова, якою балакають комуністи, особливо-ж про справи своєї партії. Комуністи балакають ясно і арозуміло, а мову свою завжди підтверджують конкретними фактами.

Пусті, безпідставні фрази, нарікання, недоцільні уваги другим, члени членів партії не принесуть ніякого користі. Галас-крик не заступлять праці комуніста і не дадуть йому ніяких заслуг. Не кричи, а працюй. Не нарікай на других за те, що не зроблено того або того, коли й ти сам винен цьому. Виконай цю роботу, що не зроблена і не буде потреби нарікати. Не шукай причин до нарікання і невдоволення в своїй організації, а усувай їх. Памятай на добре правило, яке комуністи повинні застосовувати в своїй організації: менше крику а більше праці.

ВИСТУП ТЕАТРОСТУДІЇ У ВІННІПЕГУ.

В найближчу суботу, 8. листопада, Група Театральної Робітничий Студії виступить на сцені Укр. Риб. Дому зі своєю першою виставою. Читачам і читачкам "У.Р.В." вже відомо, що від вересня 1924 при У.Р.Д. у Вінніпегу існує Театральна Робітничий Студія, себто школа гри на сцені. Істнує вона незалежно від Драматичного Гуртка, який ставить свої штуки кожної суботи. Завданням Театростудії виробити з даровитих українських робітників і робітниць добрих акторів і цим самим піднести робітничу сцену до належної висоти. Всіх членів і членкинь в цій Студії є поперш сто, але одна група з 30 осіб обрали собі для науки ловаженку й тяжку драму С. Черченка — "Казка старого млина" і ринцла поставити її на сцені Укр. Риб. Дому в можливо найкращій грі. Чи досягнула цього ця група студистів, про це переконаємося в найближчу суботу.

Та хочемо ми звернути, особливо вінніпегському українському робітничу увагу, що таку штуку, як "Казка старого млина" годі вдруге дебуть побачити. Нам відомо про поважну працю членів Студії введено, про великі приготування з технічного боку. Спеціально для цієї драми намальовані прекрасні декорації на всі дії. Підчас гри приміноватимуться світляні ефекти: Тому певно жалітиме кожний, хто, чи то з байдужности, чи через спізнання, не попаде на це представлення. Та впрочі, хіба не цікаво робітничу побачити гарну гру такі робітничих акторів?

Тепер коротко про саму драму: В ній представлено старе життя з мертвою тишиною, вишеними садками і невідомістю з одного боку і наступ культури, індустрії, з другого боку. В глухих зворах серед скел а й лісів, стоїть старий млин, а в ньому живе Дід-мельник зі своєю наївною онукою Марією, прекрасною дівчиною. Вони далеко від людей, від цілого світа, бо тільки німий чабан Юрко чує їх грою на сопілці. Живуть, "ак в бога за джерми", про ніщо не знають. Аж одного дня в цю глушину приїздить інженер Вагнер і наводить земні багатства. Повстають майні, цілі

3 міжнародного робітничого руху

КОНФЕРЕНЦІЯ БЕРЛІНСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КОМПАРТІ.

14-го жовтня закінчилась конференція берлінської організації компартії Німеччини. На конференції брало участь 146 делегатів Берлін-Бранденбургського округу, 22 делегати з підприємств та представники інших округових організацій партії. На конференції був також представник англійської компартії. Конференція минула під ознакою цілковитого погодження у всіх справах. В резолюціях конференції зазначається, що рани, заподіяні німецькому пролетаріатуво жовтневою поразкою в 1923 році, загоєно, постанови 5-го Конгресу Комінтерну й Франкфуртського з'їзду партії виконано цілком.

Після доповіді Молема в організаційній справі, виступила Рут Фішер з промовою про світове становище й про завдання Компартії. Докладчиця відзначила, що в зв'язку з падінням МекДоналда підпадууть основи паціфістської ери. В Німеччині уряд розпочав наступ на робітничу класу. Клясею правосуддя свідчить про квалітет німецької буржуазії. Соціал-демократи намагаються створити лівий блок, проголосивши головним гаслом справедливу податкову систему. В зв'язку з цим не є випадковим зміщення правих тенденцій компартії. Проти цих тенденцій треба енергійно боротися. Члени партії, що поділяють ілюзії робітничого більшовизму, нездатні провадити боротьбу проти пляну Доса. Тепер треба скупити всі сили на економічній боротьбі. Світова буржуазія з напруженою увагою слідкує за боротьбою німецького пролетаріату за підвищення заробітної платні. Найменший прояв цієї боротьби цікавить хижаків Антанти

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ КОМ. ПОСЛІВ.

На Кельській міжнародній конференції комуністичних послів після привітання численних делегатів від фабрик і заводів, виступив провідник французької компартії Кашен. Він заявив, що боротьба проти пляну Доса й оборона С.Р. С.Р. від нападів буржуазії й Другого Інтернаціоналу є найголовнішими завданнями компартії. Кашен повідомив, що французька компартія почне незабаром кампанію за звільнення політичних в'язнів в Рурщині та Рейнських округах і за евакуацію окупованих округів. В конференції брало участь 55 делегатів від Німеччини, 3 від Англії, 8 від Франції, 3 від Чехословаччини, 2 від Бельгії, по 1 від Італії, Швейцарії і Голландії, 2 від Комінтерну молоді, 2 від німецького Комсомолу, 2 від Виконкому Комінтерну. Конференція ухвалила низку резолюцій і відозв, між ними відозву проти білого терору в Німеччині, Польщі й Болгарії. В цій відозві відзначається участь 2-го Інтернаціоналу в білому терорі. Після закриття конференції відбулися грандіозні масові мітинги.

ПЛЯНОМІРНА РЕОРГАНІЗАЦІЯ ФРАНЦ. КОМПАРТІ.

Плянорірна реорганізація французької компартії продовжується. Федеральний комітет Лілло обєднав спілки північного департаменту й Пале-Кале. Національна рада об'єднаної спілки залізничників постановила як найенергійніше домогати повернення назад на посади залізничників усіх залізничних товаришів, підвищення мінімуму заробітної платні до 6 тисяч франків без зменшення числа службовців і дотримання 8-годинного дня на залізницях.

МІТИНГІ В НІМЕЧЧИНІ.

Німецька Компартія організувала масові мітинги з приводу 60 роковин заснування І. Інтернаціоналу.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

СУТІЧКИ СТРАЙКЕРІВ З ЖАНДАРМАМИ.

В зв'язку з безуспішним втручанням бельг. уряду до конфлікту бельгійських гірників у Борінажі счинилися сутички. В деяких місцях страйкери почали бій з жандармами, що стріляли і забіли одного робітника. Залаяні соціалістичні провідники балагутили до допомогти. Такіс і Тшофен мали нові наради з представниками робітників і підприємців. Чекають, що національний комітет гірників ухвалить остаточно постанову "що до конфлікту.

ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

"НЕЗАЛЕЖНІСТЬ" УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ В ПОЛЬЩІ.

Усі "демократичні" держави в своїх конституціях, у своїй пресі, в промовах своїх діячів по-над усє ставлять умаяі "незалежності". Польща називає себе демократичною державою. Польща має, як усім відомо, в своєму складі великий простір українських земель. На цих землях істнує українська преса. Ця преса, як і все в "демократичній" державі, мусить бути незалежною. Вона і є цілком "незалежна" від самої себе. Істнування її, істнування кожного числа газети, істнування її співробітників цілком не залежить від неї самої. На це є тисячі всіх всіх, часто зовсім несподіваних, ніким не передбачених чинників. І головний чинник — то є пряма якогось воеводи губернатора, а то й просто поліція.

На українських землях у межах польської держави до цього часу істнують "назвичайні розпорядження" що до преси, видані для цих земель під час війни в 1919 році. На підставі цих розпоряджень протягом останніх двох років тільки в одному Луцьку на Волині приписано 7 українських видань, при чому з цієї кількості від січня до вересня 1924 року приринено 4 видання. Осє їх назви: "Українське Життя", "Селянська Правда", "Селянин", "Селянська Доля", "Наш Шлях", "Наш Стяг", "Голос Праці".

Участь в українських газетах поліція й місцева влада розглядають, як державний злочин. Так, редактора "Селянської Правди" Матієнка, тримали у в'язниці 8 місяців, редактора "Селянської Доля" Степанюка — 3 місяці. Після цього їх було випущено, бо навіть такий службовий орган влади, як місцевий окружний суд, не міг встановити в їх діяльності моментів злочини.

ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

Дійсно залаяні всякими репресіями та дивовижним законом про те, що після конфіскації двох чисел газета повинна припинити своє істнування, редактори трималися дуже обережно. Але обережність даремна, бо "неісповідими" шляхи "кресової" влади.

От наприклад з діяльности державних діячів шляхетської Жечи Посполитої. На 14. вересня призначено було в Луцьку концерт народного бандуриста Данила Шербини. Наказом волинського воеводства концерт забороняється.

Газета "Голос Праці", не звважаючи уже на обурення й протести, іронічним, але досить безнадійним тоном запитує: — Неже навіть у концерті старого бандуриста "кресові" генерал - губернатори бачать "диверсійну акцію"?

Але, очевидно, "генерал-губернатор", себто волинський воевода генерал Ольшевскі, не любить, щоб з нього іронізували. Правда в очі коле. З генеральською рішучістю він наказує конфіскувати число газети, в якому вона звинила обо роною сивого бандуриста.

Тут ще інформація "Голосу Праці", про діяльність деяких урядовців на кресах.

Труси серед селянства, незаконні ревізії, відібрання в учителя Маріушка легально виданої в Польщі літератури та арешт його самого (яко власника цих книжок) — ось короткий звіт цієї інформації. Коли в Рад. Республіках робкор чи селкор подає в газеті відомости про незаконні вчинки якогось представника влади, його замітка попадає до "стбла вирізок", звіти до прокуратора. А там уже суд — і виявлено правду, покарано винних.

Генерал-губернатор Ольшевскі не любить "воловодитися". За оборону бандуриста та вчителя Маріушка, з його легальною літературою, він приписує видання газети. Коротке, генеральське "смирно" й одним

ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

друкованим органом на українській мові менше. Така доля українських газет на кресах. Так їх редактори зовсім не залежать від себе, навіть тоді, коли напружують усі сили, щоб бути обережними й дьявольними до польської уряду!

Де там! Хіба ж може знати редактор, з якої ноги встав сьогодні пан воевода? Хіба ж може знати він, як ставиться воевода до музики і перебачати, ріжуть чи не ріжуть йому вуха звуки української бандури?

Пепесовський "Робітник", вірно стоючи на сторожі інтересів польської держави, заявляє: "Цим шляхом ми далеко не заїдемо. Ця політика є найгірша для польської держави". Він має рацію. Але вже ніякі угодовські попередження не виведуть польський уряд з тих манівців, в яких він запутався.

УБИЛИ ШЕ ОДНОГО ХУНЯ.

Польські часописи доносять, що невідомі особи вбий вночі з 7. на 8. жовтня Луркота, пароха в Раві руській Дуркот, мав належати до якофілської партії. Польські часописи заявляють, що вється тут знову до діла з п'єтичним убійством, подібним до убійства дир. Матвіяс в Перемислі.

НЕ ДОПІМОЖЕ.

"Кур'єр Порини" повідомляє, що в рад міністрів внесено проект про оголошення польського воеводства в стані облоги та про переведення до Білоруся цих членив кінноти для боротьби з повстанським рухом.

Бі-бі.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коли ні, то чому не постараетесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите їм приятельську послугу, як зробите їх передплатчиками "У.Р.В."